

РЕШЕНИЕ

№ 1516

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **436** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Началника на Сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ срещу Решение № 5623/05.12.2023 година, постановено по НАХД № 8130/2023 година по описа на Районен съд - София, с което е отменено Наказателно постановление № 22-4332-011416/23.06.2022 година.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съдът неправилно е приел, че деянията не са осъществени, като е игнорирал събраните в хода на административнонаказателното и съдебното производство доказателства. Твърди, че извършването на нарушенията е безспорно установено. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на Б. В. Т. от [населено място], срещу Наказателно постановление № 22-4332-011416/23.06.2022 година на Началника на сектор в отдел „Пътна полиция“ Столична дирекция на вътрешните работи, с което са му наложени административни наказания “глоба” в размер на 50 лева, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1, вр. чл. 137А, ал. 1 от Закона за движението по пътищата и 10 лева, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2, вр. чл. 100, ал. 1, т. 1 от Закона за движението по пътищата затова, че на 07.06.2022 година, в около 20,52 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от Околовръстен път към [населено място], в района на бензиностанция „Е.“, е управлявал товарен автомобил м. „Скания Р 420 ЛА“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , собственост на ЕТ „Автотранспорт-10-Цеца Танева“, без обезопасителен колан и талон към свидетелството за правоуправление.

С Решение № 5623/05.12.2023 година, постановено по НАХД № 8130/2023 година по описа на Районен съд – София, наказателното постановление е отменено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел, че не е установено по безспорен и категоричен начин, че водачът е извършил вменените му нарушения. Приел е, че актът за установяване на административно нарушение няма материална доказателствена сила, а от показанията на разпитаните, като свидетели, актосъставител и свидетел по съставянето на акта, не се установява деянията да са извършени.

Въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началника на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“. Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 година Министърът на вътрешните работи, т. 3.6, е делегирал правомощията си по чл. 189, ал. 12 от Закона за движение по пътищата на началника на сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Настоящият състав изцяло споделя извода на въззивния съд, че деянията не са доказани по безспорен начин.

С разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от Закона за движението по пътищата на редовно съставения акт за установяване на административно нарушение е придадена материална доказателствена сила. Същата обвързва само административнонаказващия орган, същият е длъжен да приеме, въз основа на редовно съставения акт за

установяване на административно нарушение, че деянието/ята са извършени и да издаде наказателно постановление.

Производството по обжалване на наказателните постановления е по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, арг. чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН.

В Наказателно-процесуалния кодекс, за разлика от Гражданския процесуален кодекс, доказателствената стойност на писмените документи не е предварително определена, арг. чл. 14, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс. Този принцип е проведен с разпоредбата на чл. 127, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, която въвежда забрана обвинението и присъдата да се основават само на докладите и приложените към тях документи относно разследванията на Европейската служба за борба с измамите, ревизионните актове, с които са установени данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски и приложените към тях ревизионни доклади, както и докладите по чл. 19 от Закона за държавната финансова инспекция от извършени финансови инспекции и одитните доклади по чл. 58 от Закона за Сметната палата и приложените към тях документи. Всички тези документи имат характеристиките на официални свидетелстващи документи, на които разпоредбата на чл. 179, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс придава обвързваща съда материална доказателствена сила. Докрай принципът е проведен с разпоредбата на чл. 103, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, с която е въведено, че обвиняемият не е длъжен да доказва, че е невинен.

Прилагането на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от Закона за движение по пътищата в съдебното производство е в разрез с основни принципи на наказателния процес, поради което не следва да се прилага в същото.

Пред въззивната инстанция са разпитани актосъставителят и свидетелят по съставянето на акта за установяване на административно нарушение. Същите не са потвърдили съдържащите се в акта установявания, дори след предявяване на писмения документ.

С оглед на горното настоящият състав намира, че въззивният съд е направил правилен извод за недоказаност на наказаните деяния и е отменил наказателното постановление.

По изложените съображения проверяваното решение следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5623/05.12.2023 година, постановено по НАХД № 8130/2023 година по описа на Районен съд – София.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

